patt tahaks teie sees igaweſt eluwalguſt kuni maani kustutada; aga olge julged, lootke Jeesuſe, see õige jõulu lingi peale! — Ja kui jõulu-kuusk küsiks: „Juljus ehk Julike, miks sul must rätik kaelas on?“ — Siis wastaks Juljus ehk Juulike pisaraid silmist pühkides: „Mul oli mullu wäike õde ehk wend ja meie käisime mestis kirikus ning ta ütles ikka: „Kui ma suureks saan, siis — siis — teen sulle ja wanematele seda ja teist rõõmu.“ — Aga mis sündis pärast Jõuluid? Ta jäi haigeks ja Jeesus kutsus ta taewa ja seal särab ta nüüd ilusamini, kui kesk jõulu-kuusk siin ning mina kannan kaelas musta rätiku leinamise märgiks, et Jesus mind weel ep ole tulnud taewalikuks jõulu-puuks kutsuma.“ — Jah, mo armsad koolilapsed! jõulu-kuusk tähendab seda õiget Jesse wõsukest ja on jo 1000 aastat enne õigeusu üleswõtjat Dr. Martin Lutterust Saksa rahwa juures seks tähenduse pildiks olnud. — Teile aga tahaksin ütelda: lapsed, jääge Jeesuse sisse!““ —

Kui nüüd Tüdimatta ühe talwe oma ametit oli pidanud, siis jõudis ka suwi kätte ja iga pääw oli ta'l karjatsele kott ja sulasele lähker pauna, ja seepärast tundis ta nüüd, et perenaene majas puudus; sest'ap ütles ta ühel pääwal, kui õues kiwi peal liiskami nägi: „„Lenda, lenda lepa-

triinu! lenda, lenda lepikusse, karga, karga, kaasikusse! hüppa, hüppa haawikusse! kust mu oma tuleb mulle.““ Ning wiimaks läks asi tõeks. Kui Jaani-lilled parajaste õilmes olid, siis wõttis ta Jumala nimel asja ette. Seal ligidal elas üks wiisakas tüdar laps ja sellele ta awaldas oma mõttid seega, et ta ta'le kirja kirjutas ja senna sisse kaks wõi kolm Jaani-lille pani, missedest ka jutu pealkiri wõetud on. — Muidugi teada, et ta kohe wastust ei saanud, sest üks mõistlik tüdarlaps küsib esite oma wanemate käest luba ja mõtleb ise ka niisuguse asja üle natukese järele.

Ometi mõne pääwa pärast sai ta wastuse, kus sees niisama mõni jaani-till ja ka see pisuke, aga siiski suuri ja häid asju tähendaw sõna „ja“ oli. —

Seda teada, et ta süda nüüd rõõmu pärast kodises ja õunels oli home pühapääw, sest pani ta siis waska wankri ette ja sõitis senna. —

Ilm oli ilus ja soe, kui ta senna sai ja leidis oma armukese õuest pihlaka wilust istumast ja kui see teda tulema nägi, läks ta ta wastu ja teretasid teine teist, kui pruut ja peigmees. — Ja kui naad jo natukese aega olid juttu westand, siis jõudis ka lõune aeg kätte ja ta pruut palus teda enesega leiba wõtma. Kui naad nüüd tuppa minema